

OSNUTEK

Na podlagi 18. člena Zakona o naravni in kulturni dediščini (Uradni list SRS, št. 1/81), na podlagi 90. člena Statuta občine Ljubljana Bežigrad (Uradni list SRS št. 13/86), 57. člena Statuta občine Ljubljana Center (Uradni list SRS št. 13/86) 83. člena Statuta občine Ljubljana Šiška (Uradni list SRS št. 13/86), 79. in 84. člena Statuta občine Ljubljana Vič-Rudnik (Uradni list SRS št. 13/86), na predlog Izvršnih svetov Ljubljana Bežigrad, Ljubljana Vič-Rudnik, Ljubljana Center, Ljubljana-Šiška, so skupščine občine Ljubljana-Bežigrad na seji zborna združenega dela dne in na seji zborna krajevnih skupnosti dne; skupščina občine Ljubljana Center na seji zborna združenega dela dne in na seji zborna krajevnih skupnosti dne; skupščina občine Ljubljana Šiška na seji zborna združenega dela dne in na seji zborna krajevnih skupnosti dne; skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik na seji zborna združenega dela dne in na seji zborna krajevnih skupnosti dne sprejele

ODLOK

o razglasitvi arheološkega kompleksa v ljubljanskih občinah za kulturni in zgodovinski spomenik

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Z namenom, da ohranimo zgodovinsko izročilo, kulturne, znanstvene in estetske vrednote ter zagotovimo usklajen nadaljnji razvoj na območju arheološkega kompleksa ljubljanskih občin, to območje razglasmao za kulturni in zgodovinski spomenik.

2. člen

Arheološki kompleks ljubljanskih občin (dalje spomenik) razglasmao za kulturni in zgodovinski spomenik, zaradi kulturnih, zgodovinskih, znanstvenih in estetskih vrednosti.

Vsebuje pomembne sledove človekovega delovanja:

- obdobje prazgodovine — to je čas dveh tisočletij pred našim štetjem (najdbe v strugi Ljubljanice, med špico in čevljarskim mostom, Grajski grič, grobišča pri SAZU);
- antično obdobje, ki zajema čas od pričetka našega štetja do konca šestega stoletja našega štetja (Emona);
- obdobja zgodnjega srednjega veka — čas od osmega do dvanajstega stoletja našega štetja (Ljubljanski grad, Križanke, Cerkev Sv. Petra);
- obdobje visokega srednjega in novega veka, od 12. st.n.š. dalje (Srednjeveška Ljubljana).

3. člen

Spomenik obsega tri spomeniško varstvene enote:

1. **že prezentirano arheološko dediščino, ki je na območju:**
 - prezentiran objekt ob stavbi Kulturnega doma Ivan Cankar
 - prezentiran objekt na Ulici Josipine Turnograjske
 - del Trga revolucije s statuo Emonca in Severnimi emonskimi vrati (parcels 160/13 K.O. Ajdovščina)
 - predel med Erjavčovo, Igriško, Gregorčičovo in Prešernovo cesto s prezentiranimi objekti ob OŠ Majda Vrhovnik, z izjemo parcel 34/1, 34/2, 34/3 in 34/4 in same osnovne šole, vse K.O. Gradisce I,
 - predel med Aškerčovo in Emonsko cesto, Mirjem in Snežniško ulico (parcele 52/1, 52/2, 52/3, 54/1, 54/2, 54/3, 54/4, 54/5, 62/1, 62/4, 64/1, 64/3, 64/4, 64/5, 65/1, 65/2, 65/3, 70/2, 70/4, 70/6 (do križišča z Mirjem), 71/1, 71/2, 71/3, 71/4, 71/5, 71/6, 71/7, 71/8, 71/9, 71/11, 72/2, 78/4, 78/6, 78/8, 78/13, 78/26, 78/27, 78/28, 78/29, 78/30, 79/1, 79/2, 81, 81/13 (do križišča z Mirjem) 81/18, 82, 84/1, 85, 87, 89, 94, 107, 115, 132, 139, 140, 141, 147, 152, 154, 171/10 (z izjemo prizidka FNT — VTO Kemija in kemijska tehnologija), vse K.O. Krakovsko predmestje,
 - členi antične arhitekture vzidani v zunanjih fasadah Stolnice, Seme-nišča v Dolničarjevi 4, na Mestnem trgu 3, na Ljubljanskem gradu in na vrtu Narodnega muzeja in je na karti razvidno iz legende.
2. **Enoto z visoko ovrednoteno arheološko dediščino (kontrolni blok v skladu s priporočili UNESCA), ki se nahaja na območju Foersterjev vrt — parcela 20, K.O. Gradisce I in je na karti razvidno iz legende.**
3. **Arheološko dediščino na preostalem območju spomenika v predelih, kjer arheološki teren še ni v celoti raziskan.**

4. člen

Arheološka dediščina iz tretje točke predhodnega člena se na osnovi spomeniško varstvene valorizacije nameni prezentaciji ali sprostosti spomeniško varstvenih pogojev.

II. OBSEG KULTURNEGA IN ZGODOVINSKEGA SPOMENIKA

5. člen

Spomenik leži znotraj območja, ki ga zamejujejo meje: najsevernejša točka arheološkega kompleksa je v občini:

LJUBLJANA BEŽIGRAD

in sicer je to Samova ulica (parcels 2228). Meja poteka po južnem robu te ulice do križišča s Titovo cesto, jo prečka in se nadaljuje na južnem robu Topniške ulice (parcels 2236/3). Poteka do križišča Topniške in Peričeve ulice (parcels 1149), kjer se obrne proti jugozahodu in poteka po zahodni strani Peričeve ulice. Meja se nadaljuje do križišča s Kržičevo ulico, jo prečka in teče po vzhodnem robu parcele 1911/1 do Linhartove ceste. Jo prečka in nadaljuje do jugozahodnega vogala parcele 1912/1, kjer se obrne proti vzhodu. Po južni strani omenjene parcele poteka do križišča z Robbovo ulico (parcels 1814) in se navezuje na njen severozahodni vogal. Nadaljuje se po zahodnem robu parcele 1814 vse do križišča z Vilharjevo cesto (parcels 2232/1). Prečka omenjeno parcelo in vstopa v občino

LJUBLJANA CENTER

pri železniški postaji, kjer se navezuje na vzhodno mejo parcele 215/22 in 131/1. Prečka Trg osvobodilne fronte (parcels 536/5) do severovzhodnega vogala Moša Pijadejeve ulice (parcels 535/7) in teče po njenem vzhodnem robu vse do parcele 125/2. Meja poteka po vzhodnem robu parcel 125/2, 116/1 in 123/1. Teče po zahodnem robu parcele 15 do severnega vogala Komenskega ulice (parcels 534/1) in po njeni severni strani do križišča z Resljevo cesto, jo prečka in nadaljuje po parceli 534/3 do križišča z Vidovdansko ulico, jo prečka in poteka po severnem robu Ilirske ulice (parcele 28/35, 28/36 in 26/1). Prečka Njegošovo ulico in v se naveže na jugozahodni vogal parcele 24/1 ter teče po njeni južni strani. Obkroža parcelo 23/1, teče po njeni severni in vzhodni strani ter vzhodni strani parcele 23/2. Prečka Zaloško cesto in se navezuje na vzhodno stran parcele 18/24. Nadaljuje se po vzhodni in južni strani parcele 18/25 ter se naveže na parcelo 18/28. Meja teče do stika s parcelo 203/1, jo prečka in se obrne proti jugu po zahodni strani Lipičeve ulice. Preide preko mostu pri Ambroževem trgu prečka Ljubljano. Po slednjem (parcels 194) meja teče po vzhodni strani in seka Poljansko cesto (parcels 529) ter se obrne proti zahodu. Po južni strani Poljanske ceste teče vse do severozahodnega vogala parcele 261 in se nadaljuje tudi po njenem zahodnem robu. Na vogalu parcele se obrne proti jugovzhodu in poteka po severovzhodnem robu parcele 530 (Streliška ulica). Teče do križišča z ulico Za gradom, jo prečka, se nadaljuje po levem bregu Gruberjevega prekopa in se nadaljuje do križišča Gruberjevega nabrežja in Prijateljve ulice, kjer meja spomenika zavije proti severozahodu in teče po jugozahodni strani Prijateljve ulice (parcels 23/29). Prečka Privoz, Janežičevo in Praprotnikovo ulico. Na križišču z Zvonarsko ulico (parcels 612/9) se obrne proti jugozahodu in teče po jugovzhodni strani Zvonarske ulice do križišča s Prulami. Prule prečka, ter teče po meji katastrskih občin proti severozahodu, prečka Ljubljano ter poteka do izliva Gradaščice v Ljubljano. Tu prehaja na ozemlje občine

LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

Meja spomenika teče po levem bregu Gradaščice (parcels 1703/1) vse do križišča Lepega pota in Gundoličeve ulice. Tu se obrne proti severu in poteka po jugozahodni strani Lepega pota, prečka Teslovo ulico in se nadaljuje do križišča z Jamovo ulico, kjer se obrne proti jugozahodu. Teče po južni strani Jamove ulice (parcele 206/1, 147/15, 143/65, 225/1) in prečka Langusovo ter Haydrihovo ulico, vse do katastrske meje (K.O. Gradisce I. — K.O. Vič). Tu se obrne proti severozahodu ter teče po katastrski meji do Tržaške ceste, ki jo tudi prečka. Navezuje se na južni vogal Idrijske ulice (parcels 116/1). Teče po zahodnem robu omenjene ulice, prečka Postojnsko ulico in se navezuje na parcelo 116/41 ter poteka po njenem zahodnem robu. Prečka Oslavijsko ulico in železniško progo Postojna—Ljubljana (parcels 99/4) ter se veže na vzhodni vogal parcele 119/6, kjer se obrne proti severovzhodu. Meja poteka po severozahodnem robu parcele 99/4 in prehaja v občino

LJUBLJANA CENTER

na zahodnem vogalu parcele 158/3 ter se nadaljuje po meji K.O. (parcele 158/3, 194/2, 194/4, 207/8, 207/3, 205, 207/7, 207/5, 207/6, 206/2). Na jugozahodnem vogalu parcele 206/2 se obrne na sever in teče po zahodni in severni meji parcele 207/5. Na stičišču parcel 207/5 in 216/4 se obrne proti severu, seka parcelo 216/1 in teče po zahodnem robu parcele 191/2. Prečka Jakopičev dvored in poteka po zahodni strani parcele 192 in se nadaljuje po zahodnem in severnem robu parcele 185/1 do njenega severnega vogala. Tu se nadaljuje po jugovzhodnem robu parcele 220/1, vse do stika s parcelo 158/3 in 158/21 in prečka Celovško cesto ter prehaja v občino

LJUBLJANA ŠIŠKA

po severozahodnem robu parcele 158/5 (ali 1453/9), (železniška proga) ter po meji K.O. (parcela 1353/1 K.O. Sp. Šiška — 158/22 K.O. Ajdovščina) prehaja v občino

LJUBLJANA BEŽIGRAD

Tu poteka po vzhodni strani Parmove ulice (parcela 2223) do križišča z Livarsko ulico (parcela 2163). Teče po njenem južnem robu do križišča s Pleteršnikovo ulico (parcela 2145) in se nadaljuje po njenem zahodnem robu (parcele 2109/1, 2082, 2042) do križišča z Bežigradom (parcela 2043). Tu se obrne proti vzhodu in teče po severnih robovih parcel 2044 in 2046/1, kjer se zasuka proti severu, prečka Bežigrad in teče po zahodni strani Hranilniške ulice (parcela 1954). Seka Einspielerjevo ulico ter se nadaljuje po zahodni strani Ravbarjeve ulice (parcela 909/1). Na križišču Ravbarjeve in Samove ulice (parcela 2227/2) se obrne proti severovzhodu in poteka po severovzhodnem robu Samove ulice. Prečka Vodovodno cesto in se naveže na izhodišče.

6. člen

Spomenik leži na območju naslednjih katastrskih občin: Bežigrad, Tabor, Šempeter, Poljansko predmestje, Prule, Trnovsko predmestje, Gradišče I., Ajdovščina in Spodnja Šiška.

Imetniki oziroma imetniki pravice upravljanja na spomeniku iz prve in druge točke tretjega člena tega odloka, so povzeti po stanju v zemljiški knjigi z dne 1. 11. 1989. Seznam je na vpogled v tajništvo Komiteja za družbene dejavnosti.

Seznam se dopolnjuje z imetniki oziroma imetniki pravice upravljanja novo ovrednotenih arheoloških najdb iz tretje točke tretjega člena tega odloka na podlagi uradnih predlogov strokovne organizacije za varstvo naravne in kulturne dediščine.

7. člen

Spomenik obsega območje, ki je prikazano na karti v merilu 1:5000 in je sestavni del odloka.

III. VARSTVENI REŽIMI

8. člen

Za območje spomenika iz prve in druge točke tretjega člena tega odloka velja varstveni režim, ki ne predvideva sprememb rabe prostora: dovoljeni so le konservatorski posegi za izboljšanje stanja, znanstveni posegi in prezentacija snovi in situ. Preurejanje okolja mora biti podrejeno konservatorskim oziroma spomeniškim funkcijam.

Za preostalo področje spomenika velja varstveni režim, ki zahteva pred posegom v zemeljske plasti arheološke raziskave. Na osnovi spomeniško varstvene valorizacije se predvidi prezentacija ali pa teren sprost.

9. člen

V okviru spomenika so sproščene arheoloških spomeniško-varstvenih pogojev naslednje, že sistematično raziskane površine:

- predel ob Titovi cesti med Linhartovo cesto in Kržičevo ulico parcelne številke: 1924/3, 1932/1,2, 1931/1,2, 1933/2, 1930/2, 1928/2, 1924, 1926/4, 1906/1,2, 1907, z del parc. 1908, 1904/2, 2220/2, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898/1, 1892/1,2, 1890/1,2, 1882/2, 1884/2, podhod pod Titovo in Linhartovo cesto,
- cestni podvoz na Titovi cesti,
- severni del železniške postaje v okolici kurilnice,
- parcele 41/6, 41/13, 41/14, 41/18, 41/19, 41/20 vse K.O. Ajdovščina,
- parceli 265 in 272 K.O. Tabor,
- predel Bavarskega dvora in Kozolca,
- predel med Trdinovo, Titovo, Cigaletovo in Pražakovo ulico,
- predel med Trdinovo, Titovo in Tavčarjevo ulico ter mejo med parcelami 178 in 185, 178 in 30/7, zahodni del parcele 30/4 in mejo parcel 172 z 30/13 in 1025,
- stavba Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja, Moše Pijade ulica,
- cestni podvoz na Celovski cesti,
- območje Supermarketa,
- območje Figovca in del Leninovega parka,
- ploščad Borisa Kraigherja s podhodom Ajdovščina,
- Holliday Inn,
- del parcele 102 K.O. Poljansko predmestje,
- parcela 93 K.O. Tabor,
- del parcele 107/2 K.O. Tabor,
- osnovna šola Prežihov Voranc,
- Titova ulica ob vogalu Pošte
- Cesta VII. korpusa,
- Trg revolucije s Kulturnim domom Ivana Cankarja (z izjemo prezentiranih objektov),

- del Plečnikovega trga,
- prizidka Drame,
- Šumi (parcela 39/1 K.O. Gradišče I),
- Ferantov vrt (med Kardeljevo in Rimsko cesto, zahodno mejo parcele 26/1 K.O. Gradišče I in Gregorčičevo ulico) z izjemo prezentiranih objektov,
- predel ob Igriški ulici, z izjemo prezentiranega objekta (parcele 34/1, 34/2, 34/3, 34/4 K.O. Gradišče I),
- del Trga mladinskih delovnih brigad-križišče
- parcelna številka 517 K.O. Gradišče I,
- nova Strojna fakulteta,
- vogal Turjaške in Vegove ulice,
- del dvorišča SAZU,
- Stritarjeva ulica in del Ciril-Metodovega trga,
- predeli na Ljubljanskem gradu,
- del Gosposke in Križevniške ulice,
- prizidek FNT (VTO kemija in kemijska tehnologija) z izjemo prezentiranih objektov.

IV. RAZVOJNE USMERITVE

10. člen

Izhodišča za razvojne usmeritve:

- A Za območje iz prve in druge točke tretjega člena tega odloka:
 - spomeniku je treba zaradi kulturnih, zgodovinskih, estetskih in znanstvenih vrednosti zagotoviti nadaljni obstoj in razvoj ter dostop javnosti,
 - dovoljeno je izvajanje kulturnih dejavnosti.
- B Za območje iz tretje točke tretjega člena tega odloka:
 - zagotoviti je potrebno pravočasne raziskave in njihove rezultate tvorno vključiti v urejanje prostora.

V. NADZOR

11. člen

Strokovne naloge v zvezi z varstvom spomenika opravlja Ljubljanski regionalni zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine.

12. člen

Za nadzor nad izvajanjem določb tega odloka je pristojna Mestna uprava inšpekcijskih služb.

VI. KAZENSKKE DOLOČBE

13. člen

Z denarno kaznijo 150 din se kaznuje za prekršek pravna oseba in posameznik, ki stori prekrške v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, če:

1. opravlja brez dovoljenja in konservatorskih smernic strokovne organizacije za varstvo naravne in kulturne dediščine v območju spomenika, posege v zemeljske plasti, ki presegajo konzervatorske posege za izboljšanje stanja, znanstvene posege in prezentacijo snovi in situ (prvi odstavek 8. čl.),
2. dovaža in parkira na območju prezentiranih delov arheološke dediščine,
3. spremeni, odstrani ali prenese prezentirane objekte,
4. brez dovoljenja in konservatorskih smernic strokovne organizacije za varstvo naravne in kulturne dediščine spremeni hortikulturno ali arhitektonsko ureditev prezentiranega objekta oziroma preureja okolje izven konzervatorskih ali spomeniških funkcij.

Z denarno kaznijo 25 din se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo 25 din se kaznuje tudi posameznik, ki stori katerega od prekrškov iz prvega odstavka tega člena.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

14. člen

Sekretariati za občo upravo občin podajo predlog za vpis spomenika v zemljiško knjigo v treh mesecih po uveljavitvi odloka.

15. člen

Strokovne podlage je pripravil Ljubljanski regionalni zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine, ki je tudi podal leta 1986 predlog za razglasitev.

16. člen

Odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Štev.:

Predsednik skupščine občine

Datum:

Ljubljana Šiška
Otmar ZORN, l.r.

OBRAZLOŽITEV:

Zakon o naravni in kulturni dediščini nalaga občinski skupščini, da na svojem območju razglasi za kulturne in zgodovinske spomenike dele naravne in kulturne dejavnosti, ki imajo po zakonu določene vrednote. Akt o razglasitvi ima namen, da zagotovimo ohranjanje zgodovinskega izročila kulturnih in drugih vrednot razglašene območja ter njihovih sestavnih delov, kakor tudi njihov usklajen razvoj, ki mora preprečevati nekontrolirane posege.

Razglasjanje arheologije je že samo po sebi posebna naloga, saj imamo opravka s tereni, ki še niso raziskani. Vse premalo si prizadevamo, da bi ta veja kulturne dejavnosti zaživela načrtno in tako jo pogosto rešujemo tik pred zdajci. V danem primeru smo osnutek odloka pripravile teamsko štiri občine — Center kot nosilec delovne naloge in Bežigrad, Vič-Rudnik in Šiška. Meje so tokrat strokovne in ne občinske, razglašamo pa najdragocenejši del mestne arheologije.

Samo za obravnavo osnutka odloka smo pripravili tudi kratek povzetek iz strokovnih podlag.

Najstarejše sledove človekovega bivanja z obravnavanega območja predstavljajo posamezne najdbe in časa prehoda kamene v bronasto dobo iz struge Ljubljane, najdene med špičo in čevljarškim mostom ter posamezni kosi iz Rožne ulice ter Cojzovega grabna.

Močnejše poseljeno je bilo področje v železni dobi. Posamezne najdbe z Grajskega griča nakazujejo njegovo strateško vlogo; na najem je bila naselbina, varovana tako s konfiguracijo terena, kot tudi reko Ljubljano — vseskozi pomembno varovalno in povezovalno osjo tega prostora. Tudi, če se zaenkrat sprizajmimo, da so dosedanje naselbinske najdbe sicer skromne in gradbene dejavnosti tega obdobja v glavnem s kasnejšimi posegi uničene, je znano in v določeni meri tudi sistematično raziskano grobišče pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti — kot eno najpomembnejših zgodovinskih izročil tega časa.

Resnični razmah življenja in s spomeniško-varstvenega stališča tudi najkvalitetnejšo prezentacijo, a doživi varovano območje v času antike. Ob začetku našega štetja nastane in ljubljanskih vratih rimsko mesto — E m o n a —, ki je s svojim obzidjem, uličnim rastrom, stavbnimi parcelami, cestami, predmestji in grobišči v ožjem smislu arheološko konservatorske stroke, urbanistični fenomen in ga kot takega varujemo v zaokroženi celoti. Hkrati z zasnovo obzidja so bile določene ceste, stanovanjski otoki, grobišča. Vse komunikacije (smer približno vzhod-zahod) so usmerjene k Ljubljani ter imajo v cestišče vkopani kloaki.

Z vodo je bilo mesto oskrbovano iz različnih virov. Vodovodom tako sledimo iz Šiške skozi Tivoli in mimo Opere v mesto; drugega najdemo na relaciji Postojnska ulica — Tobačna tovarna; posamezne cevi so bile odkrite tudi v smeri Stolnica — Magistrat, morda za potrebe tamkajšnjih suburbanih zgradb.

Nekropole so se širile, po rimski navadi izven obzidja — extra muros, ob glavnih vpadnicah v mesto: celejski, akvilejski in nevioudunski (imenovana po antičnem mestu Nevioudunum, danes Drnovo pri Krškem). Severno emonsko grobišče ob Celejski, ki je v glavnem identična z današnjo Titovo cesto, se pričinja na južnem robu Trga revolucije in sega do Linhartove ceste (posamezni grobovi so bili najdeni tudi do Centralnega stadiona), s tem, da se grobovi izredno zgostijo od Ajdovščine dalje. Proti zahodu so ugotovljeni vse do Jakopičevega drevoreda in proti vzhodu do RTV centra. Računati je torej treba tudi s posameznimi odcepi od celejske magistrale proti vzhodu in zahodu.

Nekropola ob Akvilejski cesti (identična z današnjo Tržaško) se pričinja na Trgu Mladinskih delovnih brigad in sega vzdolž obeh njenih strani do Idrijske ulice. Zanj je značilnih nekaj sarkofagov na območju Tobačne tovarne; sem prštevamo tudi ločeno skupino grobov ob jugozahodnem vogalu Emone.

Najmanj je dokumentirana nekropola ob Nevioudunski cesti, ki se pričinja v območju Levstikovega trga in sega vzdolž Karlovske ceste do Privoza. K njej sodi tudi posebna skupina grobov pri Karloškem mostu.

Se večji areal kot mesto samo, so zavzemala njegova predmestja. Širila so se ob vseh glavnih vpadnicah, izkopanine pa kažejo, da so tu stale razne delavnice, namenjene emonskim meščanom. Po najdbah sodeč je bil tudi v tem času Grajski grič poseljen. Tu naj bi stala stražna postaja in kulturna stavba boštva Aequorna (vodno božanstvo), čigar svetišče je tu, glede na lego in pomen Ljubljane, razumljivo.

Obdobje preseljevanja ljudstev je na obravnavanem območju zapustilo majhne sledi. Da le ne gre za popolno, čeprav kratkotrajno prekinitev poselitve, potrjujejo posamezne najdbe v vrta Narodnega muzeja in severnega emonskega grobišča.

Slovansko naseljeve je nekdanji teritorij Emone, po doslej znanih najdbah, doživel konec prvega tisočletja našega štetja. Manjše staroselsko grobišče pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti, grob na Mirju, predvsem pa grobišče ob cerkvi sv. Petra in najdbe na Grajskem griču izpričujejo čas naselitve naših prednikov na prostoru bodoče Ljubljane.

O njenih prvih začetkih, predvsem zaradi nezadostnih arheoloških raziskav, lahko predvsem ugibamo. Prvič se Ljubljana omenja v pisanih zgodovinskih virih v sredini dvanajstega stoletja, njen nastanek je

nedvomno starejši. Domnevamo, da so se v začetku nenačrtno razvila manjša naselja ob Ljubljani, med Grajskim gričem in ruševinami vzhodnega emonskega obzidja. Teh prvotnih jeder je bilo nedvomno več: prostori pri današnji Stolnici, Tračji, Levstikovem trgu, Križankah, Pravni fakulteti.

Tej spontani pozidavi sledi načrtna parcelacija in kolonizacija s sistematično pozidavo in obzidavo mesta v obsegu in obliki, kot ga poznamo še danes. Tako postane Ljubljana naslednica pomembnega antičnega mesta, ne sicer v neposredni kontinuiteti, temveč kot dedič prostora, kjer se srečujejo številne poti, pokrajine in ljudje. Emona je zapustila še danes vidne sledove v cestnem sistemu Ljubljane. Decumanus maximus sledimo od zahodnih vrat z akvilejske ceste po Rimski cesti in Trgu francoske revolucije, cardo maximus pa od južnih vrat na Mirju po Kardeljevi in Titovi cesti proti severu. Naslednici rimske komunikacije sta prav gotovo tudi Aškerčeva in Cojzova cesta. Zavest o obstoju starega mesta je izčrpana tudi v nekaterih toponimih (Mirje, Gradišče, Ajdovščina).

Številni dokazi o nastanku in razvoju srednjeveškega mesta in njegovih najstarejših predmestij (Poljansko in šempetrsko predmestje, Krakovo), so skriti v zemlji. Celoten fortifikacijski sistem Stare Ljubljane, Grajski grič, ki ga oklepa Ljubljana ter posamezni, danes nevidni objekti na celotnem območju spomenika (npr.: cerkev Sv. Janieza Krstnika na križišču Vidovdanske in Trubarjeve ceste, cerkev Sv. Martina in avguštinski samostan med Prešernovim spomenikom in hotelom Union, kompleks pri Stolnici, cerkev Sv. Klementa in Fridolina itd.) bodo nekoč lahko pravilno in zadostno prezentirali le ob ustreznem varstvu.

Izvršni svet Skupščine občine Ljubljana-Šiška je določil besedilo osnutka Odloka o razglasitvi arheološkega kompleksa v mestu Ljubljani za kulturni in zgodovinski spomenik na seji dne 19. 2. 1990 in predlaga zboru združenega dela in zboru krajevnih skupnosti, da ga obravnava ta.

IZVRŠNI SVET

OSNUTEK

Na podlagi 41. člena dogovora o usklajevanju davčne politike za obdobje 1986—1990 (Uradni list SRS, št. 14/86, 42/87, 16/88 in 16/89) sklenejo skupščine občine v SR Sloveniji

ANEKS k dogovoru o usklajevanju davčne politike za obdobje 1986—1990

1. člen

V prvem odstavku 19. člena se pri „A. Davek po odbitku iz gospodarskih dejavnosti“ v 1. točki stopnja „10 %“, nadomesti s stopnjo „13 %“, v 2. točki se stopnja „15 %“ nadomesti s stopnjo „20 %“, v 3. točki se stopnja „25 %“ nadomesti s stopnjo „33 %“ in v 4. točki se stopnja „40 %“ nadomesti s stopnjo „52 %“.

V četrtem odstavku 19. člena se pri „B. Davek po odbitku iz poklicnih dejavnosti“ stopnja „40 %“ nadomesti s stopnjo „52 %“.

2. člen

V drugem odstavku 26. člena se znesek „50.000 din“ nadomesti z zneskom „1.000,00 din“.

3. člen

V prvem odstavku 27. člena se davčna lestvica za nezazidana stavbna zemljišča in druga zemljišča, ki se ne uporabljajo za kmetijske namene, od vrednosti m², pod točko 2, valorizirana za leto 1987, 1988, 1989 in 1990 spremeni tako, da se glasi:

osnova		znáša davek		
nad	do	din	%	din
	30,00		15	
30,00	90,00	4,50	+ 20	30,00
90,00	140,00	16,50	+ 25	90,00
140,00	170,00	29,00	+ 30	140,00
170,00	200,00	38,00	+ 36	170,00
200,00	230,00	48,80	+ 42	200,00
230,00	260,00	61,40	+ 48	230,00
260,00	280,00	75,80	+ 54	260,00
280,00		86,60	+ 60	280,00